

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel, 18.03.1998
KOM(1998) 171 lopull.

98/0098(CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUKSEKSI (EY)

**rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen 136/66/ETY
muuttamisesta**

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUKSEKSI (EY)

**tuen myöntämistä oliiviöljyn tuotannolle ja tuottajajärjestöille koskevista yleisistä
säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2261/84 muuttamisesta**

(Komission esittämät)

PERUSTELUT

I. OLIIVIÖLJYALAN UUDISTUS

Jo monen vuoden ajan komissio ja neuvosto ovat kiinnittäneet huomionsa oliiviöljyn yhteisen markkinajärjestelyn uudistustarpeeseen useiden toimintaongelmien vuoksi. Parlamentti ja tilintarkastustuomioistuin ovat pyytäneet usein toimenpiteitä alalla tapahtuvia petosten ja säännönvastaisuuksien torjumiseksi.

Alalla on toteutettu monia, joskus huomattaviakin mukautuksia. Valvonnan välineitä on lisätty, mutta ongelmia on edelleen.

1. Nykyiset vaihtoehdot esitettiin neuvostolle ja Euroopan parlamentille helmikuussa 1997 oliivi- ja oliiviöljyalaa, alan nykyistä markkinajärjestelyä, uudistuksen tarpeellisuutta ja ratkaisuehdotuksia koskevassa komission tiedonannossa¹. Tiedonannossa kuvataan kyseisen alan näkymiä taloudelliselta, kulttuuriselta, alueelliselta, sosiaaliselta ja ympäristölliseltä kannalta. Sen päätelmissä todetaan tarve uudistaa nykyinen yhteinen markkinajärjestely käyttäen toista kahdesta mahdollisesta vaihtoehdosta.

Ensimmäinen vaihtoehto on uudistaa nykyistä järjestelyä pääasiassa seuraavilta osin:

- pientuottajien tukimekanismin poistaminen ja tuen perustuminen yleisesti tosiasialliseen tuotantoon
- taattujen enimmäismäärien mahdollinen jakaminen kansallisella tasolla
- kulutustuen poistaminen
- interventio-ostomahdollisuuksien tarkistus.

Toinen vaihtoehto, joka on radikaalimpi, perustuu pääasiassa seuraaviin tekijöihin:

- oliivipuulta maksettava tuki, joka lasketaan pitkän aikavälin tuotosten perusteella ja myönnetään tuottajille nykyisten tuotantotukien sijaan

¹ KOM(97) 57 lopullinen.

- laadunvalvontajärjestelmän käyttöönotto ja kulutustuen poistaminen
- yksityisen varastoinnin järjestelmä julkisen intervention sijaan.

Komission tiedonannossaan esittämistä vaihtoehtoista käytiin laajaa keskustelua paitsi Euroopan parlamentissa ja neuvostossa myös talous- ja sosiaalikomiteassa, alueiden komiteassa sekä useissa ammatillisissa järjestöissä. Tämän rikkaan ja laajan näkemystenvaihdon perusteella ongelmia sekä uudistuksen tavoitteita ja rajoituksia voitiin tarkastella entistäkin syvällisemmin.

2. Keskusteluun osallistuneiden kannoissa myönnetään nykyisen, vuonna 1966 käyttöön otetun yhteisen markkinajärjestelyn uudistuksen tarpeellisuus. Järjestelmästä on tullut yhä monimutkaisempi, tukimekanismit ovat hyvin monimuotoisia eikä niiden yleinen tehokkuus ja valvottavuus ole riittävää ja kunnollista. Lähes yksimielisesti todettiin, että kaksinkertaisen tuottajatukijärjestelmän olemassaolo johtaa petoksiin. Kulutustuen, jota on esiintyneiden sääntöjenvastaisuuksien vuoksi vähennetty rajusti, hyötyä epäillään suuresti.

Lisäksi oliivinviljelyn yhteiskunnallisesta, alueellisesta ja ympäristöllisestä tärkeydestä sekä oliiviöljyn laadun ja menekinedistämisen aseman korostamisesta ollaan yhtä mieltä.

Samaa mieltä ollaan siitä, että on otettava käyttöön yksinkertaisempi, helpommin valvottava ja siten tehokkaampi järjestelmä tuottajien tarvitseman tuen myöntämiseksi, mutta eri mieltä siitä, minkälaista tämän tuen pitäisi olla.

Ensimmäisen vaihtoehdon kannattajat, erityisesti Euroopan parlamentti ja eräät tuottajajäsenvaltiot, korostavat tosiasillisesti saatuun tuotantoon suhteellisesti perustuvan tuen etuja. Tämäntyyppinen tuki antaa tuottajille korvauksen suhteessa tulokseen. Se perustuu pitkäaikaiseen kokemukseen nykyisistä mekanismeista, joita on asteittain muutettu niin että ne lisääisivät tuotantoa markkinoita häiritsemättä. Tässä vaihtoehdossa tukihakemusten tarkistaminen on kuitenkin vaikeaa. Tämän vuoksi tuotantotuen kannattajat peräänkuuluttavat koko tosiasiallisen tuotannon valvontajärjestelmän rajua tehostamista saatettaessa öljyä kulutukseen. Järjestelmään voisi sisältyä oliiviöljyjen valmistuksessa ja kaupan pitämisessä käytettävät pakolliset kanavat ja valvotut öljyt oliivintuottajiin yhdistävien todistusten käyttöönotto.

Puukohtaisen tuen kannattajat puolestaan korostavat sitä, että tämä vakauttaisi oliivinviljelijöiden tuloja, joihin ovat perinteisesti vaikuttaneet epävakaat ilmasto-olosuhteet ja tuotannon biologiset vaihtelut. Tämä vaihtoehto vaikuttaa ympäristön kannalta suotuisammalta, sillä se ei kannusta laajaperäiseen tuotantoon. Kiinteän tuen vahvistamisella voitaisiin myös vaikuttaa enemmän keskimääräiseen tuotantomäärään, joka nykyisessä kannustavassa järjestelmässä ylittää usein kulutuksen kasvun. Tässä vaihtoehdossa tukijärjestelmä yksinkertaistuisi merkittävästi ja siitä tulisi luotettavampi. Kiinteämääräisestä puulta maksettavasta tuesta ei kuitenkaan ole saatu kokemuksia moninaisissa alueellisissa olosuhteissa vaikka sitä sovelletaankin jo pientuottajiin. Jotkut ovat sitä mieltä, että vaihtoehto voi johtaa korjaamattomiin satoihin ja sen johdosta työllistävän vaikutuksen vähenemiseen. Tämän vaihtoehdon puolustajat ovat sitä mieltä, että siihen pitäisi liittää tuen myöntämisedellytysten mukauttaminen alueellisesti, tiettyjä sadonkorjuuta koskevia velvoitteita sekä aavikoitumisen ja ympäristön tilan huononemisen torjuntatoimenpiteitä.

Oliiviöljymarkkinoiden toiminnasta on analysoitu intervention, varastoinnin ja yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa käytävän kaupan mekanismeja. Euroopan parlamentti on ilmoittanut kannattavansa nykyisen järjestelmän jatkamista ja sisäisen jalostusliikenteen edellytysten tarkistamista.

Keskustelussa on tullut esiin myös muita, yksityiskohtaisempia seikkoja, kuten taatun enimmäismäärän taso ja kansallinen jakautuminen ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien tuki. Suhtautuminen näihin kysymyksiin riippuu yleisesti tuottajille maksettavan tuen toteutettavista perusvaihtoehdoista.

3. Komissio on tarkastellut huolellisesti ja analysoinut tehtyjä huomioita, esiin tuotuja kantoja sekä Euroopan parlamentin päätöslausemia. Kaikkien näiden uusien näkökohtien avulla se saattoi tarkentaa noudatettavat tavoitteet, ja niiden ansioista se havaitsi myös tarpeen laajentaa täytäntöön pantaviin suuntaviivoihin liittyviä tietoja.

Oliiviöljyalan uudistuksen pitäisi komission mielestä sisältää seuraavat neljä pääasiallista tavoitetta:

- kyseisten tuotteiden puolustaminen ja niiden laadun parantaminen
- oliivinviljelijöiden tulojen vakauttaminen

- oliiviöljymarkkinoiden tasapaino
- kyseisen alan organisointi ja valvonta.

Laatu on eräs avaintekijöistä pyrittäessä lisäämään ja ylläpitämään oliiviöljyn kulutusta Euroopan unionissa ja kolmansissa maissa. Se on ensisijaisen tärkeää tuotannon, tulojen ja markkinoiden kannalta. Laatu riippuu monista tekijöistä oliivien tuotannossa, öljyjen valmistuksessa ja kaupan pitämisessä. Tämän vuoksi on syytä paitsi jatkaa ja tehostaa nykyisiä toimia myös luoda yhdennetty, yhteistoiminnallisempi ja koordinoitumpi strategia laadun varmistamiseksi sen laajassa merkityksessä.

Oliivinviljelijöiden tulot riippuvat pääasiassa oliivien vuosituotannosta ja tukijärjestelmästä, jonka osalta komission esittämien kahden vaihtoehdon välillä on ristiriitaisuuksia. Tämän lisäksi niihin vaikuttaa markkinatasapaino, joka voi heilahtaa rajusti tuotannon kasvaessa selvästi kysyntämahdollisuuksia suuremmaksi. Asianomaisista määristä ja tuottajien tuloista tarvitaan täydellisempiä ja luotettavampia tietoja, jotta voitaisiin valita tuotantotuen säilyttämisen ja kiinteän tuottajakohtaisen tuen käyttöönoton välillä.

Oliiviöljymarkkinoiden tasapainoon on pyrittävä dynaamisella toimintatavalla erityisesti siinä tapauksessa, että laatu- ja laadunedistämispolitiikka johtaa kulutuksen lisääntymiseen laatuun suhteutetuilla hinnoilla. Ottaen huomioon tuetun viennin nykyiset rajoitukset, oliiviöljyn markkinahinnan pitäisi toimia välittäjänä tarjonnan ja kysynnän välillä. Kulutustuki pitäisi poistaa, sillä se on tehoton ja kannustaa petokseen. Myös interventiojärjestelmää on tarkasteltava uudelleen. Varastointiin perustuvien mekanismien avulla siitä voisi tulla joustavampi ja markkinoihin sopeutettumpi. Euroopan unionin pyrkimysten tuotannon hallintaan pitäisi näkyä tuonnin osalta asianomaisten kolmansien maiden kanssa tehdyissä sopimuksissa, sisäiseen jalostusmenettelyyn perustuvan kaupan edellytysten yhdenmukaistamisessa.

Oliiviöljyalan organisointi ja valvonta pitäisi muiden uudistuksen tuomien muutosten johdosta järjestää kokonaan uudelleen. Olemassa olevien elinten tehtävät ja asema on määriteltävä uudelleen tuotantotuen hallinnoinnin ja yhdennetyn laatustrategian tarpeiden mukaan. Viimeksi mainitun osalta on suunniteltava, koordinoitava ja toteutettava useita toimia itse laadun parantamiseksi, sen todentamiseksi ja todistamiseksi sekä tunnetuksi

tekemiseksi. Tuottajaryhmillä on varmasti tarjonnan keskittämiseen liittyvien tehtäviensä lisäksi tehtävänsä myös tässä asiassa.

4. Edellä suurpiirteisesti kuvatun uudistuksen piirteiden täsmentäminen ja sen toteuttaminen edellyttää tosiasiallisen tuotannon arvioinnin tehostamista. Myös eräs oleellinen tekijä puuttuu: määrällinen ja luotettava tieto puu- tai hehtaarimääristä, jotka oikeuttaisivat kiinteämääräiseen tuottajatukseen. Tämän tiedon puute johtuu nykyisestä tuotantotukijärjestelmästä, jossa käytävissä oleviin tilastoihin suhtaudutaan suurella varauksella. Komissio pyysi keväällä 1997 ilmakehiin perustuvaa täsmällistä tilastoarviota oliivipuiden määrästä jäsenvaltioittain. Tiedoista ei kuitenkaan luettelointi-, tutkimus- ja tarkistustöiden vuoksi voida tehdä johtopäätöksiä vielä useaan kuukauteen. Nämä tutkimukset on täydennettävä ja saatettava päätökseen erityisesti pinta-alojen ja tuotosten osalta.

Komissio arvioi, että oliiviöljyalan uudistuksesta voitaisiin näin ollen tehdä ehdotus neuvoston asetukseksi vasta vuonna 2000, jotta sen soveltaminen voitaisiin aloittaa markkinointivuodesta 2001/2002.

Kiinteämääräisestä tuottajakohtaisesta tuesta ilmoittaminen useita vuosia ennen sen mahdollista soveltamisen aloittamista uhkaa johtaa oliivipuiden istutusinnostukseen, joka uhkasi vakavasti jo ylijäämäisten markkinoiden tasapainoa tulevaisuudessa. Sama riski on taattuun enimmäismäärään perustuvalla tuotantuella, jos taattu enimmäismäärä jaetaan kansallisesti tai jos jakoa tarkistetaan. Kukin tuotantoalue yrittäisi näin saada suuremman osan rajallisesta tuotustuella. Aikaisemmin tällaisen kehityksen vaara on vältetty sulkemalla uudet istutukset tuen ulkopuolelle. Näistä vuodesta 1977 sovelletuista, Kreikan liittymistä ennakoineista toimenpiteistä luovuttiin 1985 talousarvion vakauttajien käyttöä myötä. Taatusta enimmäismäärästä huolimatta uusia oliivipuita on jo useiden vuosien ajan istutettu yhä kasvavalla vauhdilla markkinoiden tulevaa tasapainoa ajattelematta. Komission mielestä tällaista tilannetta ei voi hyväksyä ja markkinointivuosina 1998/1999-2000/2001 on jo toteutettava toimenpiteitä yhteisen markkinajärjestelyn radikaalimpaa uudistusta odottaessa.

II. MARKKINOINTIVUODET 1998/1999-2000/2001

Tilanne ei voi pysyä nykyisellään markkinointivuosina 1998/99-2000/2001, sillä se saattaa aiheuttaa suuria toimijoihin, erityisesti tuottajiin sekä yhteisön talousarvioon kohdistuvia ongelmia. Komissio ehdottaakin, että tätä järjestelmää muutettaisiin 1. marraskuuta 1998 alkaen näiden mahdollisten ongelmien välttämiseksi tai pienentämiseksi. Muutokset koskevat seuraavia seikkoja:

1. tuen rajoittaminen 1. toukokuuta 1998 olemassa olevista istutuksista saatuun öljyyn,
2. tuotannon osatekijöiden tuntemus,
3. neitsytoliiviöljyn luokkien määrittäminen,
4. interventiojärjestelmä,
5. kulutustuki,
6. pientuottajien tuki,
7. taatun enimmäismäärän kansallinen jako.

Muutoksia sovellettaisiin ainoastaan markkinointivuosina 1998/1999, 1999/2000 ja 2000/2001 eli 31. päivään lokakuuta 2001. Jotta määräaika otettaisiin tosissaan, komissio ehdottaa rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen 136/66/ETY² tukiin ja markkinoiden säätelymekanismiin liittyvien säännösten kumoamista 1. marraskuuta 2001 alkaen.

1. Oliivipuustutusten määrän lisääntymisen rajoittamiseksi komissio ehdottaa säädettäväksi jo nyt, että tuottajille ei enää maksettaisi tukea 31. lokakuuta 2001 alkaen sellaisilta oliivinviljelyaloilta tai tarvittaessa lisäpuilta, jotka on istutettu myöhemmin kuin 1. toukokuuta 1998³. Poikkeuksia voitaisiin myöntää jonkin komission hyväksymän ohjelman puitteissa tehtyjen istutusten tai nykyaikaistamisen osalta.

Toimenpidettä valvottaisiin niiden viljelyilmoitusten avulla, joita tuottajien on tehtävä nykyisessä järjestelmässä tukia saadakseen. Näissä ilmoituksissa mainitaan oliiviöljyn

² EYVL 172, 30.9.1966, s. 3025. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1581/96 (EYVL L 206, 16.8.1996, s. 11).

³ Päivämäärä 1.5.1998 on seuraavan kuukauden alku siitä, kun komissio on julkaissut toimijoille osoitetun ilmoituksen tästä toimenpide-ehdotuksesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

tuotantoon käytettävä pinta-ala ja oliivipuiden määrä. Uudistuksen jälkeisessä järjestelmässä 1. marraskuuta 2001 alkaen tuottajatukea saisi ainoastaan niistä oliivitarhoista, jotka olivat olemassa 1. toukokuuta 1998 ja joista on annettu ilmoitus muutaman kuukauden kuluessa uuden järjestelmän voimaantulosta.

2. Tuotannon osatekijöiden eli pinta-alojen, puiden lukumäärien ja asianomaisten tuotosten tunteminen on tarpeen kahdesta syystä.

Toisaalta on tarpeen saada luotettavia arvioita kansallisista tasoista, jotta voidaan päättää eri vaihtoehtoista ja tarkennetaan 1. marraskuuta 2001 voimaan tulevaksi arvioidun uudistuksen osat. Komissio täydentää tätä varten tietoja oliivinviljelyaluciden ilmakuvausten meneillään olevan analyysin tuloksilla. Lisäksi se teettää yhteisen kyselyn kansallisista keskituotoksista markkinointivuosina 1998/1999-2000/2001.

Toisaalta tuotannon osatekijät on tunnettava myös tukea saavien tilojen tasolla. Tämä on tarpeen tuotantotuen paikkansapitävyyden valvomiseksi tai puu- tai hehtaarikohtaisen tuen myöntämisen hallinnoimiseksi. Pienten alueiden tuotoksen arviointimenetelmiä on syytä tarkastella kriittisesti ja yhdenmukaistaa saatujen kokemusten perusteella.

Kustakin oliivitarhasta pitäisi olla saatavilla tarkat tiedot oliivirekisterissä. Kokemus on osoittanut, kuinka vaikeaa on luoda ja pitää yllä sellaista rekisteriä, jossa on tiedot kaikista olemassa olevista oliivipuista, mutta jossa ei eroteta mitenkään rekisteröityjä tietoja ja viljelijän vuosittain ilmoittamia tietoja. Rekisteriä olisi kehitettävä kohti muilla maatalouden aloilla käyttöön otettua maantieteellistä tietojärjestelmää, jossa olevat tiedot ovat käytännössä samat kuin rekisterissä, mutta koskevat vain niitä oliivitarhoja, joista on tehty tukihakemus. Oliivinviljelijän ilmoitukset hyväksytään ennalta määrätyn, ilmakuvauksessa tehtyihin havaintoihin suhteutetun poikkeaman rajoissa.

Tässä lähestymistavassa kaikkien tuottajajäsenvaltioiden olisi kehitettävä maantieteellinen tietojärjestelmä ennen 1. marraskuuta 2001, jos se perustuu yhteiseen valvonta- ja seuraamusjärjestelmään, ja tuen tasoon liittyy sakkoja. Se voitaisiin rahoittaa neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2159/92⁴ mukaisesti pidätetyistä tuotantotuista. Komission vaihtoehtoisen ehdotuksen mukainen maantieteellisen tietojärjestelmän

⁴ EYVL L 217, 31.7.1992, s. 8.

käyttöönotto nostaisi oliivinviljelijöiden tuotantotukea 2,4 prosenttia markkinointivuodesta 1998/1999, joka maksettaisiin vuoden 2000 talousarviosta.

3. Oliiviöljyn ja oliivijäteöljyn eri luokkien nimitykset ja ominaisuudet vahvistetaan neuvoston asetuksen 136/66/ETY liitteessä. Neitsytoliiviöljyn osalta tässä asetuksessa ilmoitetaan ne happoarvot ja organoleptiset arvostelutulokset, joiden perusteella eri luokat jaotellaan.

Happopitoisuus saadaan objektiivisten kemiallis-fysikaalisten määritysten avulla menetelmällä, jonka uusittavuus ja toistettavuus on laajasti varmistettu. Organoleptinen arviointi sen sijaan riippuu asiantuntijoista koostuvasta maistajien raadista, joka on koulutettu arvioimaan neitsytoliiviöljyn aistinvaraiset ominaisuudet. Näin saadut tulokset ovat epäilemättä tietyssä määrin subjektiivisia, mikä aiheuttaa usein väittelyjä.

Kansainvälinen oliiviöljyneuvosto on vähän aikaa sitten laatinut ja testannut uuden "paneelitestin" -menetelmän, jonka luotettavuus on erittäin hyvä. Tässä uudessa menetelmässä keskitytään ehdottomien virheiden määrittämiseen eikä pyritäkään määrittämään kaikkia makuja. Menetelmä ei ole täysin objektiivinen, mutta subjektiivisten arviointien vaara on pienempi tiukemmassa ja yksinkertaisemmassa menetelmässä.

Komissio ehdottaa, että asetuksen 136/66/ETY liitettä muutetaan niin, että tähän uuteen aistinvaraiseen määrittämenetelmään voidaan viitata tapauksissa, joissa on ehdottoman välttämätöntä varmistaa organoleptinen laatu erityisesti ekstra neitsytoliiviöljyn erottamiseksi muista öljyistä.

4. Korkean tuotannon vuosina tehdyt julkiset ostot interventiohintaan luovat varastoja, joiden avulla voidaan pitää hintoja alhaisempina huonoina satovuosina. Järjestelmässä pystytään myös takaamaan tuottajille vähimmäiskorvaus tuotetuista määristä. Tuotantotason vaihtelun ja hallinnollisten hintojen Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjan mukaisen vuosittaisen nousun avulla interventio-ostokulut on voitu pitää kurissa. Interventioon ostettu oliiviöljy on myyty korkeammilla hinnoilla, mikäli sen laatu ei ole heikentynyt.

Sen jälkeen, kun suuri osa kulutustuesta on siirretty tuotantotukeen, jälkimmäinen tuki on noussut kolmessa vuodessa 66 prosenttia. Tällä hetkellä siis pelkästään tuottajille

maksettavalla tuella taataan merkittävä osa tuotettujen määrien vähimmäiskorvauksesta. Interventiohinnan antama takuu ei näin ole niin tärkeä, mutta se kannustaa kuitenkin tuottamaan silloin, kun markkinoiden tasapaino tai kysynnän ja tarjonnan välinen suhde ei siihen kannusta.

Oliiviöljyn tarjonnan hallintaan ei ole yhtä tehokkaita välineitä kuin esimerkiksi vilja- tai maitoalalla. Oliiviöljyn tuotanto vaihtelee erityisen paljon vuodesta toiseen ja taatun enimmäismäärän vaikutukset olisivat keskipitkällä aikavälillä myös kansallisesti jaettuna vain kohtalaiset. Tällaisessa tilanteessa, kuten sianliha- ja naudanliha-alalla, markkinahinnan tasoa on hallinnoitava joustavammin kuin julkisten interventio-ostojen järjestelmällä.

Koska tuettu vienti on GATT-sopimuksissa lisäksi rajoitettu noin 120 000 tonniin vuodessa markkinointivuosina 1998/1999–2000/2001, yhteisön tuotannon myynti kolmansiin maihin kasvavan kulutuksen ansiosta edellyttää sellaisia hintoja Euroopan unionissa, että osa öljystä voidaan viedä ilman vientitukea.

Tämän vuoksi komissio ehdottaa interventio-ostojärjestelmän korvaamista. Näin voitaisiin jarruttaa kaikista markkinalaeista riippumatonta kasvua, joka vaikuttaa tuotantoon, ja lisätä edullisempien laatutuotteiden kulutusta Euroopan unionissa ja kolmansissa maissa. Oliiviöljyn tarjontaa voidaan ohjata joustavammin ja helpommin yksityisten varastointisopimusten avulla. Hintojen laskiessa rajusti markkinoiden tuotantoylijäämien vuoksi myönnettäisiin tukea sellaisille tuottajaryhmittymille, jotka sitoutuvat pitämään varastossa tiettyä määrää öljyä määrätyn ajan. Kyseistä aikaa jatkamalla varastoja voitaisiin ylläpitää siihen asti, että markkinatilanne paranee.

5. Oliiviöljyn kulutustuki luotiin tämän tuotteen käytön edistämiseksi Euroopan unionissa. Sitä myönnetään öljyn pakkausyrityksille, ja sen tarkoituksena on vähentää oliiviöljyn ja muiden kasviöljyjen hintaeroa. Sen valvominen on kuitenkin osoittautunut erittäin vaikeaksi, ja tämä on johtanut petoksiin, joiden vuoksi tuen määrää on vähennetty asteittain yli 80 prosenttia. Nämä vähennykset, jotka ovat lisänneet tuottajille maksettavaa tukea, eivät ole tuoneet esiin mitään kulutustuesta johtuvia merkittäviä vaikutuksia. Kulutukseen vaikuttaa paljon enemmän sadon määrä, mikä pääasiallisesti ohjaa hintoja, ja muut, joskus melko subjektiivisetkin tekijät. Kulutustuella, joka on petosten vastaisten toimien vuoksi nykyisellään alhainen, ei ole käytännössä lähes mitään

vaikutusta hintoihin. Useat yritykset eivät enää hae tätä tukea välttääkseen siihen liittyvät hallinnolliset kulut ja valvontatoimet.

Kulutustuen myöntäminen tarjoaa usein tilaisuuden kulutukseen tarjotun öljyn puhtauden ja päällysmarkintaluokan tarkastukseen. Tästä vastaavat kansalliset viranomaiset kuluttajille suunnattuun tiedottamiseen ja kuluttajasuojaan liittyvien tarkastusten yhteydessä neuvoston direktiivin 79/112/ETY⁵ mukaisesti. Tämä velvoite ja nämä tarkastukset eivät kuitenkaan riippuvaisia kulutustuen olemassaolosta. Ne eivät joka tapauksessa ole niin hyödyllisiä yrityksissä, jotka hyväksyvät tukeen liittyvän avoimuuden periaatteen, kuin muissa yrityksissä.

Komissio ehdottaa, että kulutustuki, jolla ei nykyisin ole lähes mitään vaikutusta, poistetaan, ja yhteisön talousarviovarojen käytön valvontatoimet keskitetään tuotantotukeen.

Menekinedistämisen mahdollisuuksia ja keinoja olisi tutkittava oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien kulutuksen kannustamiseksi. Tarkastelun olisi perustuttava meneillään olevan arvioinnin tuloksiin.

6. Pientuottajien tuki on kohdistettu niille tuottajille, joiden keskimääräinen tuotanto on enintään 500 kilogrammaa. Vahvistus siitä, että tätä määrää ei ylitetä, saadaan kyseisen tilan oliivipuiden määrän ja tuotantoalueen neljän vuoden keskituotoksen perusteella. Tuensaajia ei rangaista taatun enimmäismäärän ylittymisestä ja he saavat suuremman kokonaistuen tuotantotonnilta kuin suurtuottajat, jotka saavat tukea tosiasiallisen oliiviöljytuotantonsa mukaan. Pientuottajatuki otettiin käyttöön kiinteiden osatekijöiden perusteella sen vuoksi, että voitaisiin paremmin organisoida tarkastukset suurtuottajien tiloilla, joissa niiden rajoitetusta määrästä huolimatta tuotetaan noin 75 prosenttia markkinoiden oliiviöljystä. Toteutetuista toimenpiteistä huolimatta pientuottajien tuotannon valvonta on osoittautunut tehottomaksi. He siirtävät tuotantonsa usein suurtuottajille, jotka kirjaavat sen omaan, tukeen oikeuttavaan tosiasialliseen tuotantoonsa.

⁵ EYVL L 33, 8.2.1979, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/4/EY (EYVL L 43, 14.2.1997, s. 21).

Pien- ja suurtuottajien erillinen tukijärjestelmä on synnyttänyt petoksia, jotka ovat luultavasti merkittävämpiä kuin ne petokset, jotka ennen aiheutuivat lukuisten tuottajien riittämättömästä valvonnasta. Tämän vuoksi komissio ehdottaa pientuottajien tukijärjestelmän poistamista. Etu siirtyisi taatun enimmäismäärän lisääntymiseen.

Tukikelpoisen tosiasiallisen tuotannon tarkastukset tehostuvat yhtenäisessä järjestelmässä. Ne korvaavat pien- ja suurtuottajien välisiin siirtoihin sekä kulutustukeen liittyneet tarkastukset.

7. Taattu enimmäismäärä on vahvistettu 1 350 000 tonniksi oliiviöljyä. Jos tämä määrä ylittyy, siitä aiheutuu nykyisin niiden oliivinviljelijöiden tuen asteittainen aleneminen, jotka tuottavat yli 500 kilogrammaa oliiviöljyä. Myös interventiohintaa alenee asteittain enintään kolme prosenttia markkinointivuonna. Taattu enimmäismäärä koskee yhtäläisesti kaikkia tuottajia Euroopan unionissa, olivatpa tuottajien sadot omassa luokassaan hyviä tai huonoja ja riippumatta siitä, ovatko tuottajat osaltaan lisänneet yhteisön tuotannon holtitonta kasvua. Jos sadot kansallisella tasolla ovat hyvin erilaisia, ylityksestä varsinaisesti vastuussa olevien jäsenvaltioiden tuotantoa kompensoi muiden vähäinen tuotanto. Ylityksen aiheuttaneiden tuottajien rangaistus on pienempi, kun taas muut tuottajat kärsivät huonon sadon lisäksi tuen alenemisesta. Tämä aiheuttaisi vielä suurempia ongelmia yhtenäisessä tukijärjestelmässä, jossa ei eroteltaisi pien- ja suurtuottajia.

Komissio ehdottaa, että taattu enimmäismäärä jaetaan kansallisesti, jotta tuottajat saataisiin paremmin kantamaan vastuunsa. Öljyn siirtojen valvontaan liittyvien vaikeuksien vuoksi tätä jakoa ei voida tehdä yksittäisellä tasolla edes kansallista tasoa pienemmillä tuotantoalueilla. Jotta Euroopan unionin tuottajien välillä säilytettäisiin edelleen tietynlainen solidaarisuus, ylitykset kansalliset taatut enimmäismäärät korvattaisiin tarvittaessa muiden jäsenvaltioiden käytettävissä olevilla määrillä. Näin ylityksestä ei aiheutuisi rangaistusta sellaisessa jäsenvaltiossa, jonka tuotanto ei ylitä kansallista taattua enimmäismääräänsä, mutta sellaisessa jäsenvaltiossa, joka on ylittänyt oman taatun enimmäismääränsä, rangaistusta voitaisiin lieventää vastaavasti siten, että se koskee ainoastaan taattujen enimmäismäärien kokonaismäärän ylitystä.

Jacttaessa taattua enimmäismäärää kansallisella tasolla, kuten on jo tehty joillakin aloilla, perusteena olisi käytettävä viimeisten vuosien kansallisen tuotannon keskimääriä

suhteessa yhteisön tuotantoon viitekauden aikana. Keskimäärän pitäisi periaatteessa kattaa useita vuosia, jotta voidaan ottaa huomioon oliivisatojen kausittaisuus ja suuri vaihtelu. Kansalliset satotasot ovat kuitenkin kehittyneet viime vuosina ja viitekauden pitäisi olla rajoitettu, jotta se olisi edustava.

Komissio ehdottaa 1 350 000 tonnin määrän jakamista markkinointivuosien 1992/1993 - 1996/1997 kansallisten keskituotantomäärien prosenttiosuuksien mukaan huomiomatta kunkin tuottajajäsenvaltion pienimmän ja suurimman tuotannon vuotta. Huomioon otetaan tuotanto suurtuottajien hakemusten ja pientuottajien kiinteämääräisten tuotosten mukaan. Jotkut asettavat nämä tiedot kyseenalaisiksi, mutta tällä hetkellä ei ole olemassa luotettavampia tietoja. Koska tuotanto lisäksi lasketaan prosentteina, kaikissa jäsenvaltioissa tapahtuvan yliarvioinnin vaikutukset voidaan välttää.

Lisäksi komissio ehdottaa taatun enimmäismäärän lisäämistä, jotta se saadaan suurin piirtein viitekauden keskituotannon tasolle lisättyinä erityisesti Espanjan ja Portugalin nykyisten oliivitarhojen potentiaalilla.

Ensin tuottajajäsenvaltioissa pientuottajille tarkoitettujen tukien keskiarvo viitekauden aikana muutettaisiin kansalliseksi lisämääräksi, joka olisi yhteensä 121 700 tonnia. Sitten lisämäärät jaettaisiin ottaen huomioon tietyt Espanjan ja Portugalin olemassa olevien oliivitarhojen erityispiirteet. Espanjassa uusien, vielä tuottamattomien oliivitarhojen keskipitkän aikavälin tuotanto on Espanjan itsensä arvioimana noin 50 000 tonnia. Portugalissa ei ole mielenkiintoa oliivinviljelyyn, joka on vähentynyt 1960-luvun jälkeen puolella. Tämä suuntaus on kuitenkin muuttunut viime aikoina ja tukea hakevien määrä on viisinkertaistunut 1990-luvun aikana. Tuloksena tukea saava keskituotanto on ollut viime vuosina noin 10 000 tonnia pienempi kuin silloin, jos Portugalin oliivinviljelijät olisivat olleet mukana mekanismissa alusta alkaen.

Summasta, joka vastaa kulutustuen menoja viitekaudella, vähennetään Espanjalle ja Portugalille kuuluvat 60 000 tonnia ja se jaetaan tuottajajäsenvaltioille kyseisen kauden tuotannon osuuksien mukaisesti.

Uusi taattu enimmäismäärä olisi lopullisesti 1 562 400 tonnia. Rajoittamatta niiden tekijöiden soveltamista, jotka otetaan huomioon oliiviöljyalan uudistuksessa 1. päivästä

marraskuuta 2001, komissio ehdottaa seuraavanlaista kansallisten taattujen enimmäismäärien jakoa markkinointivuosina 1998/1999–2000/2001:

- Espanja 40,0160 % eli 625 210 tonnia
- Ranska 0,1962 % eli 3065 tonnia
- Kreikka 24,9000 % eli 389 038 tonnia
- Italia 32,0770 % eli 501 172 tonnia
- Portugali 2,8107 % eli 43 915 tonnia.

III. PÄATELMÄT JA SEURAUKSET

Ehdotetut toimenpiteet liittyvät yleiseen tavoitteeseen yhteisen maatalouspolitiikan yhtenäisestä soveltamisesta. Ne kuuluvat yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan. Niillä muutetaan useimmiten olemassa olevaa neuvoston asetusta, joten ne edellyttävät uutta neuvoston asetusta.

Oliiviöljyn luokkia koskevat yksinkertaistukset hyödyttävät pieniä ja keskisuuria yrityksiä. Kulutustuen poistamisella ei periaatteessa ole rahoituksellisia seurauksia näille yrityksille, sillä tämän tuen pitäisi siirtyä öljyn myyntihintaan. Tukeen liittyvä hallinnointi ja sen hallinnolliset vaikeudet poistuvat.

Yhteenvedona voidaan todeta, että komission markkinointivuosiksi 1998/1999-2000/2001 ehdottamat toimenpiteet lisäisivät tuottajien tosiasiallisesti saamaa tukea 2,4 prosenttia ja taattua enimmäismäärää 15,7 prosenttia.

Jotta tuotannon kehitys hallittaisiin paremmin, kyseinen taattu enimmäismäärä jaettaisiin kansallisesti eivätkä 1. toukokuuta 1998 jälkeen tehdyt istutukset olisi tukielpoisia. Tukioikeuden valvonnan tehostamiseksi pientuottajien tukijärjestelmä lopetettaisiin ja viljelyilmoitukset tarkastettaisiin maantieteellisen tietojärjestelmän tietojen perusteella, joka merkitsisi tarvittaessa rangaistuksia tuen tasossa.

Markkinoiden osalta tarkennettaisiin oliiviöljyluokkia ja kulutustuki lopetettaisiin. Hintojen tasoa hallinnoitaisiin yksityisillä varastointisopimuksilla ilman julkisten interventio-ostojen mahdollisuutta.

Marraskuun 1. päivänä 2001 käyttöön otettavaan uudistukseen valmistautumiseksi komissio pyrkii kansallisella tasolla luotettavampiin tietoihin oliivien, erityisesti syötäväksi tarkoitettujen oliivien, tuotannon osatekijöistä; se syventää tietoja laatustrategian osista ja yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa käytävään kauppaan mahdollisesti tulevista muutoksista. Komissio tutkii mahdollisuuksia parantaa kilpailukykyä syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla siten, että voitaisiin taata tasapaino yleisesti koko oliivialalla.

Ehdotus:

Neuvoston asetus (EY) N:o

annettu

**rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen 136/66/ETY
muuttamisesta**

98/0098 (CNS)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen¹,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon²,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon³,

sekä katsoo, että

komissio esitti helmikuussa 1997 neuvostolle ja Euroopan parlamentille oliivi- ja oliiviöljyalaa koskevan tiedonannon, jossa esitettiin johtopäätös rasva-alan nykyisen yhteisen markkinajärjestelyn uudistamisen tarpeesta; tästä tiedonannosta sekä siinä mainituista uudistusvaihtoehdoista on keskusteltu yhteisön toimielimissä; uudistuksen tarpeellisuudesta ollaan oltu yhä enemmän samaa mieltä; parhaan lähestymistavan määrittelemiseksi on kuitenkin välttämätöntä, että käytettävissä on luotettavampia tietoja erityisesti oliivipuiden määrästä yhteisössä, oliivitarhojen pinta-aloista ja tuotoksista; ottaen huomioon tietojen keräys- ja analysointitöiden toteuttamiseen tarvittava aika komissio on sitoutunut esittämään uudistusehdotuksen vuoden 2000 aikana, jotta sitä voidaan soveltaa markkinointivuodesta 2001/2002,

kokemus on osoittanut, että tietyt nykyisen yhteisen markkinajärjestelyn mukautukset on tarpeen tehdä piakkoin, jotta vähennetään alan toimijoiden ongelmia, parannetaan valvontaa kansallisen hallinnon tasolla ja taataan parempi yhteisön talousarvion suoja;

1
2
3

olisi säädettävä tarpeellisista mukautuksista nykyiseen yhteiseen markkinajärjestelyyn ja vahvistettava asianomaiset hinnat ja määrät markkinointivuosiksi 1998/1999–2000/2001, asetuksen 136/66/ETY⁴ 5 artiklassa säädetään kiinteästä tuotantotuesta tuottajille, joiden keskituotanto on enintään 500 kilogrammaa; kyseisen toimenpiteen tavoitteena oli erityisesti tukioikeuden valvontaan liittyvän hallinnollisen kuormituksen helpottaminen; tuotantotukijärjestelmän muuttumisen takia ja erityisesti järjestelmän aiheuttamista menoista pientuottajille maksetun osan kasvamisen ja tuen tason nousun vuoksi kahden tuen järjestelmä on johtanut petoksiin; tämän vuoksi on poistettava erityisesti pientuottajille suunnattua tukea koskevat säännökset,

tuotantotuen tasapainottamismekanismi perustuu nykyisin koko yhteisöä koskevaan taattuun enimmäismäärään; kyseistä taattua enimmäismäärää olisi lisättävä tuotannon kehityksen huomioon ottamiseksi,

taattu enimmäismäärä olisi jaettava tuottajajäsenvaltioiden kesken vastuullisen tuotantotason edistämiseksi kussakin jäsenvaltiossa; kyseisen jaon olisi perustuttava lähinnä tuotantoon edustavan viitejakson aikana suurimman ja pienimmän tuotannon vuosia huomioon ottamatta; olisi kuitenkin otettava huomioon aikaisemmin pientuottajille myönnettyjen tukien jakautuminen ja Espanjan ja Portugalin oliivitarhojen mahdollisuudet,

Euroopan unionin tuottajien välisen solidaarisuuden takaamiseksi edelleen ylittävät kansalliset taatut enimmäismäärät olisi korvattava tarvittaessa muiden jäsenvaltioiden käytettävissä olevilla määrillä taatun enimmäismäärän rajoissa,

oliivinviljelijöille kuuluu tuotantotuki; kyseisten tuottajien olisi saatava tämä tuki kokonaisuudessaan sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön sääntelyssä säädettyjä erilaisia alennuksia tai vähennyksiä,

kulutustukea ei voida lisätä ilman petosriskiä eikä se ole tehokas nykyisellä tasolla; sitä on aikaisemmin vähennetty voimakkaasti ilman kielteisiä vaikutuksia oliiviöljyn kulutukseen yhteisössä; sen lopettamisen ansiosta voitaisiin lisätä

⁴ EYVL 172, 30.9.1966, s. 3025. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1581/96 (EYVL L 206, 16.8.1996, s. 11).

tuotantotukijärjestelmän valvontaa erityisesti neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2262/84⁵ säädettyjen tarkastustoimielinten kautta; tämän vuoksi on kumottava oliiviöljyn kulutustukea koskevista yleisistä säännöistä 19 päivänä joulukuuta 1978 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3089/78⁶,

on aiheellista säilyttää säännökset oliiviöljyn kulutuksen edistämiseksi jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa ja tarkentaa ja vahvistaa niitä; kyseisten toimenpiteiden tarkoituksena on tasapainottaa markkinatilannetta ja tämän vuoksi niihin liittyvät menot on syytä katsoa yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä huhtikuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70⁷ 3 artiklassa tarkoitetuiksi interventioiksi; kyseiset säännökset aiheuttavat tiettyjä teknisiä mukautuksia neuvoston asetukseen (ETY) N:o 1970/80⁸; kyseinen asetus on syytä kumota ja yhdistää sen säännökset asianmukaisesti muutettuina asetukseen 136/66/ETY,

julkisten interventio-ostojen järjestelmä kannustaa tuotantoon, joka saattaa aiheuttaa epätasapainoa markkinoilla; oliiviöljyn tarjonnan säätelyä koskevan tavoitteen saavuttamiseksi on syytä lopettaa interventio-ostot ja käyttää neuvoston asetuksessa (EY) N:o 952/97⁹ tarkoitettujen tunnustettujen tuottajaryhmien tai niiden liittojen tekemien yksityisten varastointisopimusten järjestelmää; tämän vuoksi viittaukset interventiohintaan olisi poistettava tai korvattava,

asetuksen 136/66/ETY liitteessä olevissa oliiviöljyn luokkien määritelmässä viitataan organoleptiseen arviointiin, jossa arvo riippuu erityisestä menetelmästä; aistinvaraisen määrittelyn menetelmiä on parannettu hiljattain, mutta niissä on luonnostaan edelleen tietty subjektiivisuuden riski; kyseistä määritelmää olisi muutettava, jotta tarvittaessa voidaan käyttää tehokkaampia määrittämenetelmiä,

⁵ EYVL L 208, 3.8.1984, s. 11. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2599/97 (EYVL L 351, 23.12.1997, s. 17).

⁶ EYVL L 369, 29.12.1978, s. 12. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1582/96 (EYVL L 206, 16.8.1996, s. 13).

⁷ EYVL L 94, 28.4.1970, s. 13. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1287/95 (EYVL L 125, 8.6.1995, s. 1).

⁸ EYVL L 192, 26.7.1980, s. 5. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1651/86 (EYVL L 145, 30.5.1986, s. 10).

⁹ EYVL L 142, 2.6.1997, s. 30.

jotta oliiviöljyn tuotannon tuntemusta ja valvontaa tehostettaisiin tuottajan tasolla, markkinointivuosina 1998/1999–2000/2001 on tarpeen kiinnittää erityistä huomiota oliivirekisteriin liittyviin töihin; saatujen kokemusten huomioon ottamiseksi oliivirekisteriä olisi kehitettävä kohti muussa viljelyssä jo käyttöön otettua yhdenmukaista hallinto- ja valvontajärjestelmää; tämän vuoksi komission on tarpeen vahvistaa toteuttavat toimenpiteet sekä maantieteellisen tietojärjestelmän aikaansaamiseksi noudatettavat yksityiskohtaiset säännöt ja perusteet; tämän vuoksi on tarpeen kumota asetukset (ETY) N:o 154/75¹⁰ ja (ETY) N:o 2261/84¹¹,

uudistuksen vaihtoehdot saattavat kannustaa tuottajia istuttamaan uusia oliivipuita; kyseiset uudet istutukset vaarantaisivat tulevaisuudessa markkinoiden tasapainon, vaikka ne ovat jo nyt ylijäämäiset; tämän riskin välttämiseksi on syytä säätää tässä vaiheessa uusien istutusten jättämisestä kaikkien tulevien tukijärjestelmien ulkopuolelle, paitsi jos ne ovat osa komission hyväksymää ohjelmaa; komission ehdotuksen esittämisen ja hyväksymisen välisen ajan vuoksi on tarpeen jättää ulkopuolelle myös sitä päivää, jona toimijoille on ilmoitettu tästä komission aikeesta, seuraavasta kuukaudesta alkaen tehdyt istutukset, ja

oliiviöljyalan uudistustarve perustuu siihen, että on mahdotonta pitää yllä tiettyjä asetuksessa 136/66/ETY säädetyistä toimenpiteistä; kyseiset toimenpiteet on syytä kumota 1 päivästä marraskuuta 2001 huolimatta tässä asetuksessa säädetyistä siirtymäajan mukautuksista,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

¹⁰ EYVL L 19, 24.1.1975, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3788/85 (EYVL L 367, 31.12.1985, s. 1).

¹¹ EYVL L 208, 3.8.1984, s. 3. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 636/95 (EYVL L 67, 25.3.1995, s. 1).

1 artikla

Muutetaan asetus 136/66/ETY seuraavasti:

1. Korvataan 2 a artiklan 2 kohdassa ilmaisu "interventiohinnan" seuraavasti:

"tuotannon tavoitehinnan, josta on vähennetty tuotantotuki sekä määrä, jossa otetaan huomioon markkinoiden muutokset ja oliiviöljyn kuljetuskulut tuotantoalueilta kulutusalueille,"

2. Korvataan 4 artikla seuraavasti:

"4 artikla

1. Yhteisössä otetaan käyttöön tuotannon tavoitehinta.

Kyseinen hinta vahvistetaan tukkukauppavaiheessa yleisen kauppalaadun neitsytoliiviöljylle, jonka öljyhappona ilmoitettujen vapaiden rasvahappojen määrä on 3,3 grammaa sataa grammaa kohti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu tuotannon tavoitehinta markkinointivuosiksi 1998/1999–2000/2001 vahvistetaan 383,77 eukuksi sadalta kilogrammalta.
3. Oliiviöljyn markkinointivuosi alkaa 1 päivänä marraskuuta ja päättyy seuraavan vuoden 31 päivänä lokakuuta, paitsi jos neuvosto päättää poikkeuksesta määränemmistöllä komission ehdotuksesta."

3. Korvataan 5 artikla seuraavasti:

"5 artikla

1. Otetaan käyttöön oliiviöljyn tuotantotuki. Tuen tarkoituksena on edistää kohtuullisten tulojen muodostumista tuottajille.

Tukea myönnetään oliivinviljelijöille tosiasiallisesti tuotetun oliiviöljymäärän perusteella.

Tuki on maksettava kokonaisuudessaan oliivinviljelijöille sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön sääntelyssä säädettyjä eri alennuksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu tuotantotuen yhtenäinen määrä markkinointivuosiksi 1998/1999–2000/2001 vahvistetaan 142,20 ecuksi 100 kilogrammalta.

3. Oliiviöljyn enimmäismäärä, johon 1 kohdassa tarkoitettua tukea sovelletaan, on 1 562 400 tonnia markkinointivuotta kohti. Tämä enimmäismäärä jaetaan jäsenvaltioiden kesken seuraavasti (kansallinen taattu enimmäismäärä):

Espanja 625 210 tonnia

Ranska 3065 tonnia

Kreikka 389 038 tonnia

Italia 501 172 tonnia

Portugali 43 915 tonnia.

4. Jos tosiasiallinen tuotanto on tietyissä jäsenvaltioissa jonakin markkinointivuonna alle niiden kansallisen taatun enimmäismäärän, kyseisten erotusten summa jaetaan muiden jäsenvaltioiden kesken suhteessa niiden kansallisiin taattuihin enimmäismääriin.

Edellä 2 kohdassa tarkoitettu tuen määrä myönnetään kullekin jäsenvaltiolle, jonka tukeen oikeutettu tosiasiallinen tuotanto on enintään kansallisen taatun enimmäismäärän suuruinen, tarvittaessa korotettuna ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

Muissa jäsenvaltioissa myönnetty yhtenäinen tuen määrä on yhtä suuri kuin 2 kohdassa tarkoitettu määrä, johon sovelletaan kerrointa. Mainittu kerroin saadaan jakamalla kyseisen jäsenvaltion kansallinen taattu enimmäismäärä, tarvittaessa korotettuna ensimmäisen alakohdan mukaisesti, tukeen oikeutetulla tosiasiallisella tuotannolla.

5. Tukeen oikeutetun oliiviöljymäärän määrittämiseen liittyvän valvonnan ohjaamiseksi oliivien ja öljyn tuotokset vahvistetaan kutakin markkinointivuotta varten yhtenäistä tuotantoaluetta kohti.
6. Hyväksytyt tuottajaorganisaatiot tai niiden hyväksytyt liitot voidaan ottaa mukaan 4 kohdassa tarkoitetun tosiasiallisen tuotannon määrittäytöhön sekä 5 kohdassa tarkoitettujen tuotosten vahvistamiseen liittyviin töihin.
7. Kaikille tuottajille tai osalle tuottajista myönnetystä tuotantotuesta annetaan prosenttiosuus oliiviöljytuotannon laadun ja sen ympäristövaikutuksen parantamiseen pyrkivien alueellisten toimien rahoitukseen kussakin tuottajajäsenvaltiossa.

Markkinointivuosina 1998/1999–2000/2001 ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu prosenttiosuus vahvistetaan 1,4 prosentiksi oliiviöljyn tuottajille myönnetystä tuotantotuesta.

8. Neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta tämän artiklan soveltamista koskevista yleisistä säännöistä.
 9. Edellä 5 kohdassa tarkoitetut tuotokset ja tämän asetuksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja tarvittaessa neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.”
4. Poistetaan 5 a, 7 ja 8 artikla.
 5. Korvataan 11 artikla seuraavasti:

“11 artikla

1. Yhteisö voi totcuttaa suoraan tai välillisesti tiedotustoimia sekä muita toimia, joiden tavoitteena on edistää yhteisössä tuotetun oliiviöljyn kulutusta jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut toimet voivat olla seuraavat:

- a) olemassa olevan tiedon jakaminen erityisesti oliiviöljyn ravintoarvosta,
 - b) markkinatutkimukset oliiviöljymarkkinoiden laajentamiseksi,
 - c) mainos-, suhdetoiminta- ja myynninedistämistoimet oliiviöljyn ja sellaisten tuotteiden, joiden valmistukseen sitä tarvitaan, kulutuksen lisäämiseksi erityisesti oliiviöljyn laadun korostamiseksi,
 - d) tutkimukset ja erityisesti ne, joiden tavoitteena on oliiviöljyn ravitsemuksellisten ominaisuuksien tieteellinen tutkiminen,
 - e) tutkimukset myynninedistämiskampanjoiden tulosten arvioimiseksi.
2. Komissio toimittaa neuvostolle seuraavaa markkinointivuotta varten suunnittelemansa tai seuraavia markkinointivuosia varten suunnittelemiensa toimien ohjelman. Komissio voi neuvotella erityisesti markkinatutkimuksiin ja mainontaan erikoistuneita elimiä sekä tutkimuslaitoksia tämän ohjelman laatimista varten.
 3. Komissio päättää 1 kohdassa luetelluista toimista kuultuaan rasvojen hallintokomiteaa 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.
 4. Yhteisö voi rahoittaa 1 kohdassa tarkoitetuista toimista aiheutuvat menot sataprosenttisesti ja ne katsotaan asetuksen (ETY) N:o 729/70 3 artiklassa tarkoitetuiksi interventioiksi.
 5. Tämän artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä säädetään 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.”
6. Korvataan 11 a artiklan ensimmäinen alakohta seuraavasti:
- “Jäsenvaltioiden on toteutettava omalta osaltaan tarvittavat toimenpiteet 5 artiklassa säädetyn tukijärjestelmän rikkomusten seuraamuksiksi. Jos asetuksessa (ETY) N:o 2262/84 säädetyt tarkastustoimielimet ilmoittavat rikkomuksesta,

jäsenvaltioiden on päätettävä jatkotoimenpiteistä ilmoitusta seuraavien 12 kuukauden kuluessa.”

7. Poistetaan 12 artikla.

8. Korvataan 12 a artikla seuraavasti:

“12 a artikla

Jos markkinat häiriintyvät tietyillä yhteisön alueilla, asetuksen (EY) N:o 952/97 mukaisesti hyväksytyt ryhmittymät tai liitot voidaan päättää valtuuttaa 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tekemään sopimuksia niiden kaupan pitämisen oliiviöljyn varastoinnista.”

9. Poistetaan 20 artiklan 2 kohta.

10. Poistetaan 20 a artiklan 2 kohdan viimeinen alakohta sekä 4 kohta.

11. Korvataan 20 d artiklan 1 kohta seuraavasti:

“1. Hyväksytyille organisaatioille ja liitoille tämän asetuksen mukaisesti maksettavan tuen määrästä pidätetään prosenttiosuus. Näin saatu määrä käytetään 5 artiklan 6 kohdasta ja 20 c artiklasta johtuvasta toiminnasta aiheutuvien kulujen rahoitukseen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu prosenttiosuus tuotantotuen määrästä markkinointivuosina 1998/1999–2000/2001 vahvistetaan 0,8 prosentiksi.”

12. Poistetaan 20 d artiklan 3 kohta.

13. Korvataan liitteen 1 kohta seuraavasti:

“1. Neitsytoliiviöljyt:

Öljyt, jotka on saatu oliivipuun hedelmistä ainoastaan mekaanisia tai muita fysikaalisia valmistusmenetelmiä käyttäen sellaisissa olosuhteissa, varsinkin lämpöolosuhteissa, jotka eivät johda öljyn laadun heikkenemiseen, ja joita ei ole käsitelty muuten kuin pesemällä, dekantoimalla, sentrifugoimalla tai

suodattamalla, mutta ei kuitenkaan öljyt, jotka on valmistettu liuottimilla uuttamalla tai uudelleen esteröimällä, tai oliiviöljyn ja muiden öljyjen keskinäiset seokset.

Neitsytoliivioliiviöljyistä käytetään seuraavia luokkia ja nimityksiä:

a) *ekstra-neitsytoliiviöljy:*

neitsytoliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 1 g/100 g ja jonka muut tunnusmerkit ovat kyseiselle luokalle säädettyjen tunnusmerkkien mukaiset;

b) *neitsytoliiviöljy* (ilmaisua "hieno" saadaan käyttää tuotanto- ja tukkukauppaportaassa):

neitsytoliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 2 g/100 g ja jonka muut tunnusmerkit ovat kyseiselle luokalle säädettyjen tunnusmerkkien mukaiset;

c) *yleisen kauppalaadun neitsytoliiviöljy:*

neitsytoliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 3,3 g/100 g ja jonka muut tunnusmerkit ovat kyseiselle luokalle säädettyjen tunnusmerkkien mukaiset;

d) *oliivipolttoöljy:*

neitsytoliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna on enemmän kuin 3,3 g/100 g ja jonka muut tunnusmerkit ovat kyseiselle luokalle säädettyjen tunnusmerkkien mukaiset.”

2 artikla

1. Asetuksesta (ETY) N:o 154/75 poiketen oliivirekisteriin liittyvät työt suunnataan markkinointivuosina 1998/1999–2000/2001 maantieteellisen tietojärjestelmän perustamiseen, päivitykseen ja käyttöön.

Maantieteellinen tietojärjestelmä perustuu oliivirekisterin tietoihin. Lisätietoja saadaan tukihakemuksiin liittyvistä viljelyilmoituksista. Maantieteellisen tietojärjestelmän tiedot paikannetaan atk-ilmakuvien avulla.

2. Jäsenvaltioiden on todettava, että viljelyilmoitusten ja maantieteellisen tietojärjestelmän tiedot vastaavat toisiaan. Jos tätä vastaavuutta ei ole vahvistettu, jäsenvaltion on tehtävä paikalla toteutettavia toteamisia ja tarkastuksia.

Komissio määrittelee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun vastaavuuteen liittyvät yksityiskohtaiset säännöt ja perusteet sekä sallitut poikkeamat. Se määrittelee myös kunakin markkinointivuonna 1998/1999–2000/2001 paikalla toteutettavia toteamisia ja tarkastuksia koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä niiden laajuuden.

3. Jos 2 kohdassa tarkoitetuissa toteamisissa ja tarkastuksissa käy ilmi, että viljelyilmoituksissa on epätarkkuuksia erityisesti oliivipuiden lukumäärässä, jäsenvaltion on sovellettava havaittujen erojen mukaisesti yhden tai useamman markkinointivuoden ajan

- tukikelpoisen oliiviöljyn määrän vähennystä tai
- kyseisten oliivipuiden jättämistä tuen ulkopuolelle

komission määrittelemien yksityiskohtaisten sääntöjen ja perusteiden mukaisesti.

4. Komissio säätää tämän artiklan mukaisesti määriteltävistä toteutettavista toimenpiteistä, perusteista tai laajuuksista markkinointivuodeksi 1998/1999–2000/2001 asetuksen N:o 136/66/ETY 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.
5. Tässä artiklassa säädettyjä toimenpiteitä sovelletaan poiketen siitä, mitä asetuksessa (ETY) N:o 2261/84 säädetään viljelyilmoituksista ja niiden yhteydestä tukeen.

3 artikla

1. Komissio voi säätää asetuksen 136/66/ETY 38 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tarvittavat toimenpiteet, jotta varmistetaan joustava siirtyminen markkinointivuonna 1997/1998 voimassa olevasta järjestelmästä tällä asetuksella käyttöön otetuista toimenpiteistä johtuvaan järjestelmään.
2. Neuvosto päättää komission vuoden 2000 aikana esittämän ehdotuksen perusteella toimenpiteistä, joilla korvataan asetuksella 136/66/ETY käyttöön otettu rasva-alan yhteinen markkinajärjestely 1 päivästä marraskuuta 2001.

4 artikla

Sellaiset ylimääräiset oliivipuut ja vastaavat alat, jotka on istutettu 1 päivän toukokuuta 1998 jälkeen tai joista ei ole tehty viljelyilmoitusta myöhemmin päätettävään määräaikaan mennessä, eivät voi olla perusteena oliivin tuottajille tarkoitettuun tuelle osana 1 päivänä marraskuuta 2001 voimaan tulevaa rasva-alan yhteistä markkinajärjestelyä.

Voidaan kuitenkin myöhemmin määritettävissä rajoissa ottaa huomioon jonkin komission hyväksymän ohjelman yhteydessä säädetyillä pinta-aloilla:

- vanhan oliivitarhan käyttötarkoituksen muuttamisen yhteydessä todetut ylimääräiset oliivipuut tai
- uudet istutukset.

Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan asetuksen 136/66/ETY 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5 artikla

Kumotaan asetuksen 136/66/ETY 5, 11 a, 12 a, 13 ja 20 a artikla 1 päivästä marraskuuta 2001.

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 3089/78 ja (ETY) N:o 1970/80.

6 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Neuvoston puolesta

RAHOITUSSELVITYS				
		PÄIVÄYS: 15.1.1998		
1.	BUDJETTIKOHTA: B1-12	MÄÄRÄRAHAT: 2256 miljoonaa ecua		
2.	TOIMENPITEEN NIMI: Ehdotus: Neuvoston asetus rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen 136/66/ETY muuttamisesta			
3.	OIKEUSPERUSTA: Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 39 artikla			
4.	TOIMENPITEEN TAVOITE: Ottaa markkinointivuosiksi 1998/1999, 1999/2000 ja 2000/2001 käyttöön siirtymäajan järjestelmä ennen oliiviöljyalan uudistuksen voimaantuloa nykyisen järjestelmän sisältämien toimijoita, tuottajia ja yhteisön talousarviota koskevien riskien vähentämiseksi			
5.	VAIKUTUKSET TALOUSARVIOON:	12 KUUKAUDEN JAKSO (miljoonaa ecua)	KULUVA VARAINHOITO-VUOSI (98) (miljoonaa ecua)	SEURAAVA VARAINHOITO-VUOSI (99) (miljoonaa ecua)
5.0	MENOT - EY:N TALOUSARVIOSTA (TUET/INTERVENTIOT) - KANSALLISISTA TALOUSARVIOISTA - MUISTA LÄHTEISTÄ	+ 1	0	- 90
5.1	TULOT - EY:N OMAT VARAT (MAKSUT/TULLIT) - KANSALLISELLA TASOLLA			
		2000	2001	2002
5.0.1	MENOARVIO	+ 1	+ 1	+ 1
5.1.1	TULOARVIO			
5.2	LASKUTAPA: Ks. liite			
6.0	MAHDOLLISUUS RAHOITUKSEEN TOTEUTETTAVANA OLEVAN TALOUSARVION KYSEISEEN LUKUUN OTETUISTA MÄÄRÄRAHOISTA	KYLLÄ/EI		
6.1	MAHDOLLISUUS RAHOITUKSEEN TOTEUTETTAVANA OLEVAN TALOUSARVION LUKUJEN VÄLISILLÄ SHIRROILLA	KYLLÄ/EI		
6.2	LISÄTALOUSARVION TARVE	KYLLÄ/EI		
6.3	MYÖHEMPIIN TALOUSARVIOIHIN OTETTAVAT MÄÄRÄRAHAT	KYLLÄ/EI		
HUOMAUTUKSIA:				

Liite

Markkinointivuosiksi 1998/1999, 1999/2000 ja 2000/2001 ehdotetun siirtymäajan järjestelmän taloudelliset vaikutukset

Oletukset markkinointivuosittain (1)		
Tuotanto = 1,800 milj. t	josta pientuottajien osuus	0,350 milj. t
	suurtuottajien osuus	1,450 milj. t
Kulutustukeen oikeutetut määrät =		1,065 milj. t
(josta 0,040 milj. tonnia säilykkeille tarkoitettua tukea)		
(1) Markkinointivuosien 1995/96 - 1997/98 keskiarvo		

	milj. ecua (B)	
I. Nykyinen järjestelmä	Talous- arvio 1999	Vuotuiset talousarviot 2000, 2001 ja 2002
Tuotantotuki Taattu enimmäismäärä = 1350 milj. t Pientuottajat 0,350 milj. t x 1550,5 ecua/t = 546 milj. ecua (B) Suurtuottajat 1,450 milj. t x 1422 ecua/t x 75 % (2) = 1551 milj. ecua (B) 2098 milj. ecua (B) Markkinointivuosi 1997/98 2 098 Markkinointivuodet 1998/99, 1999/2000 ja 2000/2001 2 098 Kulutustuki 1,065 milj. t x 120,7 ecua/t = 129 milj. ecua (B) Yhteensä	129 2 227	129 2 227

(2) Vähennyskerroin = taattu enimmäismäärä/tuotanto

	Talous- arvio 1999	Vuotuiset talousarviot 2000, 2001 ja 2002
II. Markkinointivuosiksi 1998/99, 1999/2000 ja 2000/2001 ehdotettu siirtymäajan järjestelmä Tuotantotuki Taattujen enimmäismäärien summa = 1,5624 milj. t 1,800milj. t x 1422 ecua/t x 86,80 % (2) = 2228 milj. ecua(B) Markkinointivuosi 1997/98 (nykyinen järjestelmä) 2 098 Markkinointivuodet 1998/99, 1999/2000 ja 2000/2001 2228 Kulutustuki Markkinointivuoden 1997/98 jäännöksen maksu (30 %) 39 Lopetus 0 Yhteensä	2 137	2 228

(2) Vähennyskerroin = taattu enimmäismäärä/tuotanto - Oletus kansallisen taatun enimmäismäärän ylityksestä kaikissa tuottajajäsenvaltioissa.

	Talous- arvio 1999	Vuotuiset talousarviot 2000, 2001 ja 2002
III. Erotus	- 90	1

Julkisen intervention järjestelmän lopetus saattaa tuottaa ylimääräistä säästöä, jos tuotanto on keskimääräistä suurempi. Säästöt saattavat kompensoida yksityisen varastoinnin menoilla.

Vientitukijärjestelmää ei muuteta siirtymäajan järjestelmässä.

Perustelut

Asetuksen N:o 136/66/ETY muutoksella poistetaan pientuottajien tuotantotukea koskevat erityissäännökset ja jaetaan taattu enimmäismäärä uudelleen jäsenvaltioiden kesken.

Yhdenmukaisuuden takaamiseksi asetuksen N:o 136/66/ETY muutoksen ja niiden neuvoston asetusten (ETY) kesken, joissa vahvistetaan muutoksesta johtuvat säännöt, olisi ehdotettava asetukseen (ETY) N:o 2261/84 kumoamista.

EHDOTUS:

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o

annettu

tuen myöntämistä oliiviöljyn tuotannolle ja tuottajajärjestöille koskevista yleisistä säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2261/84 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä syyskuuta 1966 annetun neuvoston asetuksen N:o 136/66/ETY¹, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o /98², ja erityisesti sen 5 artiklan 8 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo, että

asetuksella (EY) N:o /98 on poistettu asetuksen N:o 136/66/ETY 5 artiklan tuotantotukisäännökset, jotka koskivat erityisesti vähemmän kuin 500 kilogrammaa oliiviöljyä tuottavia tuottajia; sen vuoksi asetuksen (ETY) N:o 2261/84³, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 636/95⁴, säännöksiä olisi mukautettava ja tuotantotukea koskevia tarkastuksia olisi lisättävä, ja

asetuksella (EY) N:o /98 on asetuksen N:o 136/66/ETY 5 artiklaan lisätty säännös taatun enimmäismäärän valtioittaisesta jakamisesta sekä määrätty tällaisen taatun valtioittaisen enimmäismäärän ylittämisen seurauksista kyseisen jäsenvaltion tuotantotuen tasoon; on välttämätöntä täsmentää, saatu kokemus huomioon ottaen, tämän järjestelmän hoitamiseksi vahvistettavat tai ilmoitettavat tekijät,

¹ EYVL N:o 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

² EYVL N:o

³ EYVL N:o 208, 3.8.1984, s. 3.

⁴ EYVL N:o 67, 25.3.1995, s. 1.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (ETY) N:o 2261/84 seuraavasti:

1) Korvataan 2 artiklan 4 ja 5 kohta seuraavasti:

“4. Tuki myönnetään asetuksen N:o 136/66/ETY 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti öljymäärälle, joka on tosiasiallisesti tuotettu hyväksytyssä myllyssä.”

2) Korvataan 8 artiklan 1 kohdan toinen luetelmakohta seuraavasti:

“- että kunkin oliivinviljelijän toimittamat tiedot puristettujen oliivien määristä ja saaduista öljymääristä sekä puristustodistuksessa ilmoitetut oliivi- ja öljymäärät vastaavat toisiaan.”

3) Korvataan 12 artiklan 1 kohta seuraavasti:

“1. Kukin oliivinviljelijä voi saada ennakkomaksun haetun tuen määrästä.”

4) Lisätään 13 artiklaan seuraava e kohta:

“e) haltijat esittävät toimivaltaisille viranomaisille ennen erikseen päätettäviä päivämääriä kuukausiotteet varastokirjanpidostaan.”

5) Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

Korvataan 3 a kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa edeltävä virkkeen osa seuraavasti:

“Tuen maksamiseksi oliivinviljelijöille jäsenvaltioiden on tarkastettava:”

Poistetaan 4 kohta.

Korvataan 5 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

“Näitä rekistereitä käytetään ohjaamaan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti tehtäviä tarkastuksia.”

6) Poistetaan 15 artiklan 3 kohdan sanat "jonka keskimääräinen tuotanto on vähintään 500 kilogrammaa oliiviöljyä markkinointivuotta kohti ja".

7) Korvataan 17 a artikla seuraavasti:

"17 a artikla

1. Ennen 1 päivää lokakuuta komissio vahvistaa kuluvaksi markkinointivuodeksi ja kullekin jäsenvaltiolle asetuksen N:o 136/66/ETY 38 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

- tukikelpoisen tuotannon arvioidun määrän,
- yksikkökohtaisen tuotantotuen määrän, joka voidaan maksaa ennakolta. Tämän määrän on oltava sellainen, että kyseisen markkinointivuoden tuotantoarviot huomioon ottaen vältetään tuen maksaminen perusteettomasti oliivinviljelijöille.

2. Viimeistään kahdeksan kuukauden kuluttua markkinointivuoden päättymisestä komissio vahvistaa 1 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen kyseisen markkinointivuoden osalta ja kutakin jäsenvaltiota koskien:

- tosiasiallisen tuotannon, jolle tukioikeus on myönnetty,
- yksikkökohtaisen tuotantotuen määrän kerrottuna tarvittaessa asetuksen N:o 136/66/ETY 5 artiklan 4 kohdassa säädetyllä kertoimella.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään 5 päivänä syyskuuta tiedot kuluvan markkinointivuoden oliiviöljytuotantoa koskevista arvioista. Komissio voi käyttää muita tietolähteitä ja teettää tarvittaessa oliiviöljytuotantoa koskevia tutkimuksia tai tiedusteluja."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

RAHOITUSSELVITYS					
		PÄIVÄYS: 15.1.1998			
1.	BUDJETTIKOHTA: B1 12	MÄÄRÄRAHAT: 2 256 milj. ecua			
2.	TOIMENPITEEN NIMI: Ehdotus: Neuvoston asetus tuen myöntämistä oliiviöljyn tuotannolle ja tuottajajärjestöille koskevista yleisistä säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2261/84 kumoamisesta.				
3.	OIKEUSPERUSTA: Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 39 artikla				
4.	TOIMENPITEEN TAVOITE: Ottaa käyttöön markkinointivuusia 1998/1999 ja 1999/2000 koskeva siirtymäjärjestelmä ennen oliiviöljyalan uudistuksen voimaantuloa ja vähentää riskejä, joita nykyinen järjestelmä sisältää toimijoille, tuottajille ja yhteisön talousarviolle.				
5.	VAIKUTUKSET TALOUSARVIOON:	12 KUUKAUDEN JAKSO (miljoonaa ecua)	KULUVA VARAINHOITO- VUOSI (miljoonaa ecua)	SEURAAVA VARAINHOITO- VUOSI (miljoonaa ecua)	
5.0	MENOT - EY:N TALOUSARVIOSTA (TUET/INTERVENTIOT) - KANSALLISISTA TALOUSARVIOISTA - MUISTA LÄHTEISTÄ				
5.1	TULOT - EY:N OMAT VARAT (MAKSUT/TULLIT) - KANSALLISELLA TASOLLA				
		1999	2000	2001	2002
5.0.1	MENOARVIO				
5.1.1	TULOARVIO				
5.2	LASKUTAPA:				
6.0	MAHDOLLISUUS RAHOITUKSEEN TOTEUTETTAVANA OLEVAN TALOUSARVION KYSEISEEN LUKUUN OTETUISTA MÄÄRÄRAHOISTA				
6.1	MAHDOLLISUUS RAHOITUKSEEN TOTEUTETTAVANA OLEVAN TALOUSARVION LUKUJEN VÄLISILLÄ SIIRROILLA				
6.2	LISÄTALOUSARVION TARVE				
6.3	MYÖHEMPIIN TALOUSARVIOIHIN OTETTAVAT MÄÄRÄRAHAT				
HUOMAUTUKSIA: Markkinointivuosien 1998/1999 ja 1999/2000 siirtymäjärjestelmän taloudelliset seuraukset on esitetty asetuksen N:o 136/66/ETY muuttamisesta annetun asetuksen liitteenä olevassa rahoitus selvityksessä.					

ISSN 1024-4492

KOM(98) 171 lopullinen

ASIAKIRJAT

FI

03 10 15

Luettelonumero : CB-CO-98-189-FI-C

ISBN 92-78-32471-X

Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto

L-2985 Luxemburg

36